

Решение № 63

Номер 63	Година 08.05.2020	Град Мадан
----------	-------------------	------------

Районен Съд - Мадан

На 19.12	Година 2019
----------	-------------

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:
като разгледа докладваното от Володя Янков

Гражданско I инстанция дело

номер по описа за година

И за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ за отмяна на уволнение, за възстановяване на работа и присъждане на обезщетение за срока на незаконно уволнение.

В исковата молба се твърди, че страните са били в трудово правоотношение по трудов договор, по силата на който ищцата е изпълнявала длъжността „Старши учител, начален етап на основно образование“, което е било прекратено със Заповед № 294/30.07.2019 год. на Д. на СУ „...“ и ., с. В., с която на основание чл.328, ал.1, т. 10 от КТ вр. с. чл.69в, ал.1, т.1 от КСО трудовото правоотношение е прекратено считано от 31.07.2019 год..

Твърди се че със същата заповед е разпоредено да и бъдат изплатени следните обезщетения: по чл.220, ал.1 от КТ - обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение за два месеца - за неспазения срок на предизвестие, и по чл.222, ал.3 от КТ и чл.32. т.2, б.“б“ от Колективния трудов договор -D 01-99/19.06.2016 год. - 10,5 брутни работни заплати.

Ищцата Н. В. е предявила иск срещу от ответника СУ „..... и М., с. В. с който иска от съда на бъде обявено за незаконосъобразно прекратяването на трудовото й правоотношение, постановено със Заповед № 294/30.07.2019 год., с правно основание чл.328, ал.1, т.10 от КТ, във вр. с чл.69в, ал.1, т.1 от КТ, да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност при ответника като „Старши учител, начален етап на основно образование“, както и да и бъде присъдено обезщетение на осн. чл.225, ал.1 от КТ за оставането й за период от шест месеца, считано от 01.08.2019 год. дата на уволнението и, като обезщетението е в размер на 1386,90 лв. месечно, или общо за периода 8303,40 лв. ведно със законната лихва върху него от завеждане на делото до окончателното му изплащане:, като се претендират и разносните по делото.

Ответникът СУ „.. С. К. и М., с. В. е оспорил в законния срок предявените искове като неоснователни като твърди, че ищцата е отговаряла на условията за т.н. „ранно пенсиониране,,.

Правната квалификация на предявените искове е както следва: чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ във вр. с чл.225 от КТ.

Изготвения проекто-доклад по делото не е бил оспорен от страните.

Към исковата молба на ищцата са представени; Заверено копие от Заповед № 294 от 30.07.2019 год. на Д. на С. У. „.. С.К. и М., с. В., общ. М.; Заверено копие от Допълнително споразумение 4/30.01.2019 год.; Копие от трудова книжка.

Назначеното по делото в. лице е представило в срок своята експертиза, която не е била оспорена от страните. Вещото лице е направило справка НОИ С., от която справка се установява, че ищцата няма депозирано заявление за опускане на пенсия.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и като съобрази закона и практиката на ВКС, приема, че прекратяването на трудово правоотношение на ищцата е незаконосъобразно, тъй като не са налице изискуемите се в чл.328, ал.1т.10 от КТ основания, тъй като към момента на прекратяването на трудовото й правоотношение ищцата не е отговаряла на изискванията на чл.68а от КСО по отношение на необходимата възраст за пенсиониране е на жените в България към този момент, поради което и записаното в заповедта за уволнение правно

основание не може да намери приложение.

Нормата на чл. 328 ал.1, т.10 от КТ урежда субективното потестативно право на работодателя да прекрати трудовото правоотношение с работника или служителя, като му отправи писмено предизвестие, при придобиване от последния на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Интелектуалният прочит на законовия текст сочи, че отправянето на предизвестieto трябва да следва момента, в който работникът или служителят е придобил това право, а не може да го предхожда. Безспорни факти по делото са, че ищцата, е работила по трудово правоотношение с ответника на длъжност „Старши учител, начален етап на основно образование“, към датата на връчване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 328 ал. 1 т.10 от КТ не и е било отправено предизвестие, за прекратяване на трудовото правоотношение.

Поради това че не е отправил предизвестие до ищцата за прекратяване на трудовото и правоотношение, ответникът е допуснал материалноправно нарушение, водещо до неговата незаконност.

Настоящия С. не счита, че разпоредбата на чл. 328 ал. 1 т. 10 от КТ предвижда изборна възможност за работодателя да прекрати трудовото правоотношение със свой работник или служител както когато той е придобил право на пенсия при условията на чл. 68 ал. 1 от КСО, така и в случаите на т.н. „ранно пенсиониране“ по чл. 69в ал. 1 от КСО, най-малкото защото втората хипотеза винаги ще се осъществява преди първата и на практика би обезсмислила съществуването ѝ. Обратното, според този състав работодателят не може едностранно да на цитираното основание трудовия договор с работник или служител, без за последния да са налице общите условия за пенсиониране по чл. 68 от КСО, въпреки че са налице условията за „ранно пенсиониране“ по чл. 69, 69а, 69б и 69в от КСО, ако работникът или служителят не е упражнил своето право на „ранно пенсиониране“.

В настоящия случай е безспорно установено, че до момента на прекратяване на трудовото правоотношение ищцата не се е възползвала от привилегията на „ранното пенсиониране“, възникнала за нея при изпълняване изискванията на чл. 69в от КСО.

С нормата на чл. 69в /която е относима за спора/ от КСО е създадена

възможност в интерес на лимитативно посочен кръг от осигурени лица, по тяхна преценка да се възползват от нея с оглед по-тежките възрастови изисквания за пенсиониране при действащия общ режим по чл. 68 от КСО. Това е лично субективно право на работника или служителя, което не може да се упражни от другата страна по трудовото правоотношение – работодателя. Той не може да прекрати едностранно правоотношението с работника или служителя поради придобиване право на пенсия в хипотезата на чл. 69в от КСО. Такова субективно право в тази насока е регламентирано в разпоредбата на чл. 327 ал.1, т.12 от КТ в полза на работника или служителя, то е автономно и симетрично на правото на работодателя по чл. 328 ал. 1 т. 10 от КТ. Двете се упражняват по собствената преценка на адресата на съответната норма без едното да зависи от другото – ако е осъществено основанието, само носителят на правото може да го реализира, без да е необходимо волеизявление или съгласие на другата страна.

Така, за да прекрати работодателят едностранно трудовото правоотношение с работника или служителя на основание чл. 328 ал. 1 т. 10 от КТ поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, той трябва да се съобрази с изискването на чл. 68 от КСО. Единствено отклонение в посока зачитане наличието на предпоставките по чл. 69в от КСО може да се допусне само при положение, че работникът или служителят не само е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на тази норма, но е и упражнил това свое право.

Ако ищцата бе упражнила това свое субективно потестативно осигурително право за т.н. „ранно пенсиониране“, за ответника-работодател би възникнало съответно неговото субективно право по чл. 328 ал. 1 т.10 от КТ, тъй като той вече не би упражнил личното субективно право на работника или служителя, свързано с извършване на преценката му дали желае да се пенсионира преди навършване на общата пенсионна възраст по чл. 68 от КСО. Тоест - само упражняването на осигурителното право от страна на ищцата и непредприемането от нейна страна на действия по прекратяване на трудовия договор на основание чл. 327 ал.1, т. 12 от КТ, може реципрочно да активира правомощието на ответника да упражни

признатото му с нормата на чл. 328 ал.1, т.10 от КТ право той да прекрати едностранно трудовото правоотношение с предизвестие.

В случая няма аналогичност между горните постановки и констатираното фактическо положение, тъй като ищцата не е била упражнила осигурителното си право на ранно пенсиониране, а такова на общото основание по чл. 68 от КСО, за нея не е било възникнало към датата на издаване на заповедта за прекратяване на трудовото и правоотношение.

В обобщение - в правнорелевантния момент изискванията за пенсиониране по общия режим не са били налице, а наличието на тези за „ранно пенсиониране“ не са били ползвани от ищцата, поради което ответникът е приложил неправомерно основанията за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с нея.

Предвид изложеното дотук уволнението следва да бъде признато за незаконосъобразно и отменено като такова. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, макар и само с констативно действие, следва да бъде отменена, с оглед създаване на документална яснота в трудовото досие на ищцата. Така главният иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Неговата основателност предпоставя основателността, а оттам – и уважаването на двете обусловени от него претенции по чл. 344 ал.1, т.2 и т.3 от КТ – за възстановяване на заеманата преди незаконното уволнение длъжност и за заплащане на обезщетение за оставане без работа вследствие на същото.

Ищцата следва да бъде възстановена на длъжността „Старши учител, начален етап на основно образование“ в ответното СУ „... К. и М., с. В..

Тежестта на доказване на факта на оставане без работа след уволнението лежи върху ищцата и тя е ангажирала годни и убедителни писмени доказателствени средства в тази насока. Установен е както периодът на оставане без работа, така и размерът на последното брутно трудово възнаграждение получено от нея за цял отработен месец преди незаконното уволнение. Ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати претендираната сума 11 017.68 лева лв., представляваща брутното трудово възнаграждение за шест месеца, които към момента на постановяване на настоящия съдебен

акт са изтекли, заедно с обезщетение за забава в размер на законовата лихва от завеждането на исковата молба на 26.09.19 год. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на процеса отговорността за разноски за двете инстанции следва да бъде възложена на ответната страна, която следва да понесе своите, както са направени в производството в отищата размер на 720 лева, за адвокатска защита и на Маданския районен С. 201.60 лева за експертиза и ДТ в размер на 440.71 лева.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА на основание чл. 344 ал. 1 т. 1 от КТ **ЗА НЕЗАКОННО** уволнението на **Н. А. В.**, ЕГН *, от с. В., общ.М., обл. С., ул. „...” №... и **ОТМЕНЯ** Заповед № * /30.07.2019 год. на Д. на СУ „... и М., с. В. общ.М., ЕИК **, П. от Д. А. А. М., с която е прекратено трудовото и правоотношение.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344 ал.1 т.2 от КТ **Н. А. В.**, ЕГН *, от с. В., общ.М., обл. С., ул. „...” №.. на заеманата преди уволнението длъжност „Старши учител, начален етап на основно образование“ в ответното СУ „... С. К. и М., с. В..

ОСЪЖДА на основание чл. 344 ал.1, т.3 от КТ, вр. чл. 225 ал. 1 от КТ СУ „...К. и М., с. В. общ.М., ЕИК **, П. от Д. А. А. М. да заплати на **Н. А. В.**, ЕГН *, от с. В., общ.М., обл. С., ул. „...” № .. обезщетение за оставане без работа за срок от шест месеца вследствие на незаконното уволнение в размер на 11 017.68 лева лв., представляваща брутно трудово възнаграждение за шест месеца.

ОСЪЖДА на СУ „... и М., с. В. общ.М., ЕИК **, П. от Д. А. А. М. да заплати на **Н. А. В.**, ЕГН *, от с. В., общ.М., обл. С., ул. „А.” №... направените разноски по водена делото в размер на 720 лева, както и да заплати по сметката на Маданския районен С. сумата в размер на 201.60 лева за експертиза.

ОСЪЖДА СУ „... и М., с. В. общ.М., ЕИК **, П. от Д. А. А. М. да заплати ДТ в размер на 440.71 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Смолянския

окръжен С. в едномесечен срок от връчването му.

СЪДИЯ: